

## Arbejdsark - efterårssange

*Nu falmer skoven trindt om land*

*Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1844*

*Melodi: J. H. Nebelong, 1889*

Nu falmer skoven trindt om land,  
og fuglestemmen daler,  
nu storken flyver over strand,  
ham følge viltre svaler.

Hvor marken bølged nys som guld  
med aks og vipper bolde,  
der ser man nu kun sorten muld  
og stubbene de golde.

Men i vor lade, på vor lo,  
dér har vi nu Guds gaver,  
der virksomhed og velstand gro  
i tøndemål af traver.

Og han, som vokse lod på jord  
de gyldne aks og vipper,  
han bliver hos os med sit ord,  
det ord, som aldrig glipper.

Ham takke alle vi med sang  
for alt, hvad han har givet,  
for hvad han vokse lod i vang,  
for ordet og for livet!

Da over os det hele år  
sin fred han lyser gerne,  
og efter vinter kommer vår  
med sommer, korn og kærne.

Og når til sidst på herrens bud  
vort timeglas udrinder,  
en evig sommer hos vor Gud  
i paradys vi finder.

Da høste vi, som fugle nu,  
der ikke så' og pløje,  
da kommer aldrig mer i hu  
vi jordens strid og møje.

For høsten her og høsten hist  
vor Gud ske tak og ære,  
som ved Vorherre Jesus Krist  
vor fader vilde være!

Hans ånd, som alting kan og véd,  
i disse korte dage  
med tro og håb og kærlighed  
til himlen os ledsage!

*Tekst og musik: Asger Pedersen*  
*Blæsten kan man ikke få at se*

Blæsten kan man ikke få at se.  
Det' der ikke no'et at gøre ve'.  
Men når møllen rigtig svinger  
rundt med sine store vinger,  
så' det let at gætte at det blæser.

Blæsten kan man ikke få at se.  
Det' der ikke no'et at gøre ve'.  
Men når støv og visne blade  
flyver rundt på vej og gade,  
så' det let at gætte at det blæser.

Blæsten kan man ikke få at se.  
Det' der ikke noget at gøre ve'.  
Men når luften rigtig suser,  
og når alle træer bruser,  
så det let at gætte at det blæser.